

Dokument zasedanja

B9-0202/2023

12.4.2023

PREDLOG RESOLUCIJE

k vprašanjema za ustni odgovor B9-0013/2023 in B9-0014/2023

v skladu s členom 136(5) Poslovnika

o boju proti diskriminaciji v EU – dolgo pričakovana horizontalna protidiskriminacijska direktiva (2023/2582(RSP))

Jaak Madison, Tom Vandendriessche, Nicolaus Fest, Patricia Chagnon, Philippe Olivier
v imenu skupine ID

Resolucija Evropskega parlamenta o boju proti diskriminaciji v EU – dolgo pričakovana horizontalna protidiskriminacijska direktiva (2023/2582(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 2 Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
 - ob upoštevanju člena 19 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
 - ob upoštevanju členov 20, 21 in 23 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost¹,
 - ob upoštevanju Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uporabi načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu²,
 - ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu³,
 - ob upoštevanju predloga z dne 2. julija 2008 za direktivo Sveta o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na vero ali prepričanje, invalidnost, starost ali spolno usmerjenost (COM(2008)0426 – horizontalna protidiskriminacijska direktiva),
 - ob upoštevanju vprašanj Svetu in Komisiji o boju proti diskriminaciji v EU – dolgo pričakovana horizontalna protidiskriminacijska direktiva (O-000010/2023 – B9-0013/23 in O-000011/2023 – B9-0014/23),
 - ob upoštevanju člena 136(5) in člena 132(2) Poslovnika,
- A. ker so bile Evropska unija in njene države članice vedno zavezane načeloma enakosti pred zakonom in prepovedi diskriminacije; ker sta izpostavljanje nekaterih skupin in njihova prednostna obravnava v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom, kar bi lahko povzročilo nadaljnjo polarizacijo v naših družbah;
- B. ker je predlog Komisije za horizontalno protidiskriminacijsko direktivo blokiran v Svetu že od leta 2008; ker člen 19 Pogodbe o delovanju Evropske Unije določa, da mora Svet pri sprejemanju ukrepov za boj proti diskriminaciji odločati soglasno;
- C. ker je več držav članico podvomilo, ali je predlog Komisije res potreben, saj menijo, da krši nacionalne pristojnosti glede več vprašanj in je v nasprotju z načeloma

¹ UL L 180, 19.7.2000, str. 22.

² UL L 204, 26.7.2006, str. 23.

³ UL L 303, 2.12.2000, str. 16.

subsidiarnosti in sorazmernosti;

- D. ker je Komisija dne 16. aprila 2019 odobrila sporočilo (COM(2019)0186), v katerem je opozorila na vrzeli v zaščiti in predlagala načine za lažje odločanje o nediskriminaciji z uporabo okrepljenega glasovanja s kvalificirano večino in rednega zakonodajnega postopka;
- E. ker je bilo v raziskavi Eurobarometra iz jeseni 2022, ki jo je objavil Parlament, ugotovljeno, da je naraščanje življenjskih stroškov najbolj pereča skrb za 93 % Evropejcev, nato pa ji sledita grožnja revščine in socialne izključenosti (82 %); ker nikjer ni omenjeno, da so evropski državljani zaskrbljeni zaradi diskriminacije;
1. meni, da sta enakost pred zakonom in nediskriminacija skupni vrednoti, na katerih temelji EU in da sta ti vrednoti trdno zasidrani v Pogodbah EU, Listini Evropske unije o temeljnih pravicah in sekundarni zakonodaji;
 2. opozarja, da nacionalna ustava in sekundarna zakonodaja vsake države članice določata nediskriminacijo in enakost pred zakonom kot ključni načeli njihovega nacionalnega pravnega reda;
 3. poudarja, da je enakost spolov v EU med najvišjimi na svetu;
 4. ugotavlja, da sta načeli nediskriminacije in enakosti na ravni EU v različnih direktivah že ustrezno obravnavani; meni, da predlog Komisije iz leta 2008 podvaja določbe o nediskriminaciji, ki jih že vsebujejo direktiva o rasni enakosti (Direktiva 2000/43/ES), direktiva o enakosti pri zaposlovanju (Direktiva 2000/78/ES), prenovljena direktiva o enakem obravnavanju (Direktiva 2006/54/ES) in več drugih direktiv;
 5. meni, da je jasno sporočilo, da v Svetu ni zadostnega političnega soglasja za sprejetje horizontalne protidiskriminacijske direktive, saj je pobuda v Svetu od leta 2008 blokirana zaradi upravičenih pomislekov; poudarja, da je vztrajanje Komisije pri izvajanju te direktive jasen znak, da ne upošteva položaja ali suverenosti držav članic in da jo zanima le spodbujanje in pospeševanje lastne politične agende;
 6. z obžalovanjem ugotavlja, da EU in njene institucije namenjajo preveliko pozornost neprednostnim temam, pri čemer ne obravnavajo dovolj resnih vprašanj, s katerimi se soočajo navadni državljani;
 7. poudarja, da sistemi kvot za zagotavljanje statistične enakosti bolj škodujejo kot koristijo in spodkopavajo delo za zagotavljanje enakih pravic, ki je bilo opravljeno skozi stoletja; zatrjuje, da zahteva po zastopanosti spolov na podlagi demografske statistike omejuje ženske, ki so več kot sposobne biti imenovane na vodstvene položaje na podlagi lastnih zaslug, ne glede na spol; poudarja, da bi bilo treba vsako osebo ocenjevati in nagrajevati na podlagi njenih zaslug in kvalifikacij, ne pa na podlagi spola;
 8. meni, da osredotočanje na razlike med posamezniki ali skupinami povečuje diskriminacijo, namesto da bi jo zmanjševalo; nadalje ugotavlja, da osredotočenost na enakost rezultatov ogroža individualno odločanje, kar je predpogoj za svobodno družbo;
 9. poudarja, da bi morala EU ostati medvladna organizacija, ki bi spoštovala in cenila

razlike med državami članicami; vztraja, da morajo institucije EU spoštovati načelo sorazmernosti in državam članicam in evropskim državljanom ne smejo nalagati lastne ideološke agende; v zvezi s tem zavrača vsakršen premik k glasovanju s kvalificirano večino v Svetu in ponovno poudarja, da je glasovanje s soglasjem na nekaterih področjih eden od ključnih pogojev za mirno in uspešno evropsko sodelovanje;

10. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu, državam članicam in Komisiji.